

1)Sygn. akt IV U 165/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2017 roku w Ś.

odwołania **M. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia 01.03.2017 roku

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. (...) z dnia 01.03.2017 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi M. S. prawo do jednorazowego odszkodowania i jego wypłaty z tytułu wypadku przy pracy z dnia 21.10.2015 roku i zasądza z tego tytułu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. kwotę 1. 618,00 zł (jeden tysiąc sześćset osiemnaście złotych), ponad już przyznany i wypłacony;

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala;

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód M. S. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 1 marca 2017 roku, wnosząc o zmianę decyzji poprzez przyznanie jednorazowego odszkodowania w wysokości 20 %. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że w wyniku wypadku doznał skomplikowanego złamania obojczyka lewego; stan zdrowia ubezpieczonego jest poważny i wymaga dalszego leczenia usprawniającego; nie zgadza się z wysokością uszczerbku orzeczoną przez orzeczników ZUS -5 %.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, iż Komisja lekarska ZUS ustaliła 5% uszczerbku na zdrowiu powoda w związku z wypadkiem przy pracy.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W dniu 21 października 2015 roku powód w czasie zatrudnienia w Centrum (...) Sp. z o.o. w J. uległ wypadkowi przy pracy.

Orzeczeniem Komisji lekarskiej ZUS z dnia 17 lutego 2017 roku ustalono 5% uszczerbku na zdrowiu powoda spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 21 października 2015 roku.

Decyzją z dnia 1 marca 2017 roku przyznano powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 21 października 2015 roku w wysokości 3.900,00 zł co odpowiada 5% uszczerbkowi na zdrowiu.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu;

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 7%.

U powoda rozpoznano stan po leczeniu operacyjnym złamania obojczyka lewego z następowym nieznacznym ograniczeniem ruchomości barku lewego z podmiotowym zespołem bólowym. Przebyte złamanie obojczyka lewego skutkuje utrzymywaniem się dolegliwości bólowych. Stwierdzony deficyt ruchów czynnych lewego barku może stanowić podstawę do określenia stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 7%.

Dowód: opinia biegłego z dnia 21 VII 2017r. k. 15

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zaś oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że zdarzenie mające miejsce w dniu 21 października 2015 roku stanowiło wypadek przy pracy według definicji wskazanej w art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy. Spornym pozostawało w jakim zakresie wypadek ów spowodował uszczerbek na zdrowiu powoda.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia uszczerbku na zdrowiu wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. Pełne wyjaśnienie spornych okoliczności wymagało bowiem wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował. Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego - chirurga oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłego długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 7%. Biegły wskazał w opinii, że u powoda rozpoznano stan po leczeniu operacyjnym złamania obojczyka lewego z następowym nieznacznym ograniczeniem ruchomości barku lewego z podmiotowym zespołem bólowym; przebyte złamanie obojczyka lewego skutkuje utrzymywaniem się dolegliwości bólowych, zaś stwierdzony deficyt ruchów czynnych lewego barku może stanowić podstawę do określenia stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 7%.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego. Tym bardziej, że wydane opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powoda urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Ponadto strony nie zgłosiły zastrzeżeń do opinii biegłego.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powód wskutek wypadku przy pracy z dnia 21 października 2015 roku doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 7%.

Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając przyznane dotychczas powodowi odszkodowanie, jak również wysokość kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym w okresie od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2018 r., tj. 809 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono o zmianie zaskarżonej decyzji jak w punkcie I sentencji wyroku, zaś w pozostałym zakresie odwołanie oddalono.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego znajduje oparcie w art. 98 k.p.c w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 2015 r., poz. 1804) mając na uwadze wynik procesu.